

EEN GOEDE ZWART-WIT FOTO

Ik werd enige tijd geleden uitgenodigd om een interview te geven voor een tijdschrift en een van de vragen was de volgende: "Wat zijn de twee belangrijkste elementen van een goede zwart-wit foto?". Nou, ik begon na te denken over wat het verschil is tussen het maken van een goede zwart-wit afbeelding en een goede kleurenafbeelding. Licht, compositie, contrast ... zijn natuurlijk van het grootste belang, maar is er iets dat meer (of alleen) belangrijk is in BnW fotografie? Ik ben nu tot de conclusie gekomen dat de belangrijkste elementen van een goed zwart-wit beeld de volgende drie zijn: toonverschil, breed toonbereik en ten slotte afwezigheid van afleiding. Laten we eens kijken naar elk van deze elementen:

1. Tonaal verschil.

Kleurenfotografie gaat over kleuren. Een rood onderwerp is altijd goed gedefinieerd op een groene achtergrond. Zwart-wit gaat over de goed geplaatste tooncontrasten. Voeg zoveel contrast toe rond het frame en het oog zal echter niet weten waar het moet kijken. Het verbeteren van het contrast moet zorgvuldig en zeer selectief worden gedaan en niet door alleen het wit op te helderen en het zwart donkerder te maken. Selectief gebruik van tooncontrast is een van de belangrijkste elementen in elke grote zwart-witfoto.

Het contrast tussen aangrenzende delen van de afbeelding moet gebaseerd zijn op licht en afwezigheid van licht (geheel of gedeeltelijk) en niet op verzadigingswaarden of verschillende kleuren. Dit is de reden waarom ik de voorkeur geef aan het converteren van BnW-afbeeldingen in nabewerking en niet in de camera. Het moet de beslissing van de kunstenaar zijn hoe hij een tint naar een specifieke toon vertaalt. En natuurlijk kan het omzetten van een foto in de nabewerking nooit alleen een kwestie zijn van kleurdesaturatie. Wat je doet als je een kleurenafbeelding desatureert, is gewoon de tinten verwijderen, terwijl wat je echt wilt, is om licht te verwijderen of licht toe te voegen.

Rome, 2016 - f/5.6, 1/60, ISO-4000, 34mm

Twee varianten van hetzelfde beeld. In de eerste heb ik zojuist de schuifregelaar "Desaturate" in Photoshop gebruikt zonder enige andere bewerking. De tweede is na het bewerken van de tonen (het veranderen van de lichtwaarden) volgens mijn visie. Het is een goed voorbeeld van het belang van de nabewerking in de kunstfotografie.

Zoals reeds vermeld, moet men tijdens de nabewerking bepalen in welke delen van het beeld hij de heldere of donkere gebieden wil hebben, en vervolgens het licht (tonen) op deze gebieden verbeteren door bepaalde elementen te benadrukken door contrast te creëren. Hier is een voorbeeld:

Eleusis 2018 f/18, 296 sec, ISO-64, 24mm

De originele afbeelding zonder enige bewerking en het uiteindelijke werk. Merk op hoe het heldere gebied is verplaatst van de rechterraand naar het midden van het frame volgens mijn visie op de scène. Tegelijkertijd is het contrast tussen het thema en de achtergrond versterkt, waardoor het onderwerp wordt benadrukt.

Denk in de eerste plaats aan licht, of afwezigheid van licht en waar je je afbeelding donkerder of helderder kunt maken, ongeacht de oorspronkelijke kleur. Er is geen noodzakelijke relatie tussen een specifieke kleur en een specifieke grijstint. Er is alleen een speciale relatie tussen licht, de afwezigheid ervan en zwart-wit.

Schaduwen zijn belangrijk en als je ze op de juiste manier gebruikt, versterk je je compositie en profiteer je van het contrast en het toonbereik. Maar weersta de verleiding om alle schaduwen helemaal zwart te maken. Wanneer we naar een schaduw kijken, kunnen we er "in" kijken. Het is zeldzaam dat een schaduw zwart lijkt voor onze ogen. Soms is een klein beetje absoluut zwart echter prima in een foto, anders met een volledig toonbereik en een uitgebalanceerd contrast. Maar de meeste schaduwgebieden moeten wat details onthullen.

IJsland, 2017 - f/22, 1/6, ISO-64, 24mm

Sommige van de diepste schaduwen op de klif zijn volledig zwart. In dit geval gebruikte ik de zwarte tinten als techniek om de aandacht te vestigen op de helderdere waterval. Het contrasteren van de hooglichten met een absoluut zwarte schaduw creëert visuele interesse en trekt de aandacht.

2. Breed toonbereik (rijke tonen).

Het belangrijkste in een foto is licht. In het geval van de BnW fotografie wordt licht weergegeven door (of gezien door) de grijstinten, als verschillende combinaties van zwart en wit. Om indruk te maken op de kijker, moet de scène opnieuw worden gemaakt met zoveel mogelijk van deze tonen.

Bijna elke zwart-witfotograaf weet hoe belangrijk het is om een volledig toonbereik te bestrijken, van zone 0 tot zone 10; dat is wat Ansel Adams ons heeft geleerd.

Houd het stil. Net zo belangrijk als het gebruik van een rijk toonbereik, is het gebruik van voldoende middengrijstinten om het visueel aangenaam te maken en neutrale, contrastarme gebieden te creëren waar het oog kan ontspannen. De zones tussen 4 en 8 creëren een zilverachtig effect dat tegenwicht biedt aan de dramatische gebieden met hoog contrast in andere delen van het beeld.

Kastoria meer, 2014 f/11, 8 sec, ISO-100, 55mm

Er is genoeg contrast in deze afbeelding om het hoofdthema te scheiden en te benadrukken, maar wat deze foto echt maakt, is de sfeer van kalmte en vrede die afkomstig is van het rijke middengrijze toonbereik.

Pas Zone 10 spaarzaam toe. Volgens de classificatie van Ansel Adam zijn er 11 lichtzones van absoluut zwart (zone 0) tot absoluut wit (zone 10). Aan de andere kant zijn er 256 grijstinten en van deze rijkdom aan tonen komen slechts 2 van de 256 overeen met zone 0 (0,0,0) en zone 10 (255,255,255). Gebruik deze zones dus spaarzaam en alleen in gebieden die geen nuttige details bevatten, omdat alle details in deze zones verloren gaan. Zelfs als een bepaalde hoeveelheid volledig zwart acceptabel is - zelfs nuttig bij het creëren van de sfeer van het beeld zoals we eerder zagen, geldt hetzelfde niet voor volledig witte gebieden, die waar mogelijk moeten worden vermeden. De enige uitzondering is de aanwezigheid van een lichtbron in het frame (de zon bijvoorbeeld).

Hetzelfde geldt voor zowel High Key als Low-Key Fotografie. Gebruik altijd de zones rond zone 0 of 10 maar vermijd deze laatste zoveel mogelijk. De nadruk moet worden gelegd op respectievelijk zones 6-9 en 1-4 met slechts een paar procent van zone 0 om sfeer te creëren en het toonbereik in low-key beelden te voltooien. Je krijgt nog steeds een donker low-key beeld, maar het effect zal subtiel en

aangenaam voor het oog zijn, terwijl de details er nog steeds zijn. Hetzelfde geldt voor het maken van een high-key afbeelding door de zones 9 en 8 te gebruiken. Persoonlijk vermijd ik elk gebruik van zone 10 in mijn afbeeldingen.

Geleidelijke overgangen. Hoewel het creëren van contrast essentieel is voor een succesvolle afbeelding, betekent dit geen abrupte overgang van een heldere toon naar een donkere toon. Als je goed kijkt in een gebied met schaduwen in de echte wereld, zul je merken dat de overgangen van donker naar licht heel subtiel zijn omdat de intensiteit van het licht geleidelijk vervaagt. Het bereiken van deze geleidelijke tonale overgang in uw afbeeldingen is de sleutel tot geweldige zwart-witfotografie. Het kan worden gemaakt met behulp van gegradueerde filters en de doezelfunctie terwijl het toonbereik van een afbeelding wordt gewijzigd.

Dit is een afbeelding van de Vestrahorn berg in IJsland. Op het gedetailleerde uitzicht op het strand ziet u de geleidelijke overgang en de rijkdom aan tonen die het hele bereik van 1 tot 9 beslaan.

Een ander artikel over Tonal Range en Shadows is hier te vinden:

[UNDERSTANDING TONAL RANGE AND THE IMPORTANCE OF DARK TONES \(SHADOWS\) IN PHOTOGRAPHY](#)

3. Afwezigheid van afleiding.

BnW verdraagt geen afleiding. Als minimalistische fotograaf gebruik ik elk hulpmiddel dat mijn streven bevordert. Het lijkt geen twijfel dat alleen al de afwezigheid van kleur het werk een meer minimalistisch gevoel geeft. Kleuren dienen om de werkelijkheid weer te geven - wat onze ogen zien, terwijl zwart en wit dienen om de wereld weer te geven die verder gaat dan wat we zien. Fotografie, om succesvol te zijn, moet de scène terugbrengen tot zijn essentie, waarbij een deel van de informatie wordt weggegooid. Dit kan door de kaderselectie, compositie, maar ook, en in belangrijke mate, door het verwijderen van de kleurinformatie. Bijgevolg heeft een zwart-witbeeld de neiging om afstand te nemen van de nauwkeurige weergave van de werkelijkheid en de kijker over te brengen naar een koninkrijk van abstractie.

Maar er is nog een functie die de BnW-afbeelding naar de dezelfde richting, en dit is de accentuering van de negatieve ruimte. Met de term negatieve ruimte bedoelen we de gebieden in het frame die herkenbare objecten missen, zodat er geen afleidingen zijn om onze aandacht af te leiden van het hoofdonderwerp. Zwart-wit markeert deze gebieden.

Houd de randen van het frame schoon. Let bij het samenstellen van een scène altijd extra op de randen van het frame. Met de term "drukke randen" bedoelen we het plaatsen van elementen veel te dicht bij de rand. Als je je elementen aan de kant moet zetten, geef ze dan in ieder geval wat ruimte om te ademen.

Verbonden met het bovenstaande is de kwestie van het snijden van elementen in de randen die een deel ervan buiten het frame laten. Probeer het niet te doen, maar als het onvermijdelijk is, probeer dan een groter deel van hen op te nemen - laat niet dat zeer kleine delen ervan in het beeld blijven hangen.

Het ontbreken van enige kleurafleiding versterkt het effect van de lege ruimte, waardoor de kijker zich op het onderwerp kan concentreren.

Verwijder afleidende elementen. Afgezien van uw thema moet elk ander element in het frame bijdragen aan het beoogde idee en het hoofdonderwerp verbeteren. Hoe minder rommelig het beeld, hoe gemakkelijker het voor de kijker is om het te begrijpen en ermee te verbinden. Houd alleen het noodzakelijke voor het overbrengen van uw idee / gevoel en sluit al het andere uit van het frame. Wat niet belangrijk is voor de beoogde boodschap, is helemaal niet belangrijk.

Bron: Digalakis